

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václav Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: V.Š., zastoupeného JUDr. Karlem Vodičkou, advokátem, se sídlem v Plzni, sady 5. května 46, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. října 2014, čj. DSH/13069/14,**

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nýřany ze dne 5. srpna 2014, čj. OD-MRÁ/19618/2014 a potvrdil toto rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v jeho bodovém hodnocení a provedené záznamy byly potvrzeny.

II.

Žaloba

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, ve které tvrdil, že správní orgány obou stupňů pochybily, když nepostupovaly v souladu s § 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle kterého stav věci má být zjištěn způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce uváděl, že rozhodnutím Městského úřadu Nýřany, byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu bodů, ve vztahu ke dvěma skutkům. U přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu ze dne 2.6.2013 ve vztahu k porušení ust. § 18 odst. 4 cit. zákona správní orgán se s námitkou žalobce plně vypořádal. Tento správní orgán se ovšem nevypořádal s námitkou žalobce ve vztahu k přestupku ze dne 4.3.2014, kde zůstaly značné pochybnosti o tom, zda úkon činící policisté měli po celou dobu jejich zákroku automobil žalobce v dohledu. Zakročující policisté nebyli ani nalézacím správním orgánem ani žalovaným nikdy vyslechnuti. Policií České republiky byly pouze sděleny závěry ze dne 26.6.2014, se kterými se žalobce nemůže ztotožnit, a to proto, že fotografie, resp. videozáznam nevalné kvality, pořízený hlídkou pravděpodobně ze služebního automobilu, neodpovídá tomu, že by služební automobil policie byl zaparkován v křižovatce ulic Karlovarská a Bolevecká. Vyjádření policie k pozici tohoto vozidla by bylo více než žádoucí. Rovněž další tvrzení, které obsahuje *Sdělení k podání ve věci dopravního přestupku ze dne 4.3.2014*, že hlídka měla toto vozidlo stále v dohledu, je nemožné a naprosto neodpovídající objektivní realitě, což si žalobce ověřil vlastní vyšetřovacím pokusem. U obou těchto žalobcem tvrzených skutečností, měly také správní orgány v souladu s § 3 správního řádu doplnit dokazování např. o výsledk zakročujících policistů, o polohu policejního vozidla apod. Nevypořádaly se ani s tím, že služební vozidlo žalobce mělo v některých směrech zcela jiné parametry, než vozidlo zachycené na videozáznamu policistů. V rozhodnutích správního orgánu i žalovaného zůstaly značné pochybnosti a rozpory, které žalobce považuje za pochybení, jak správního orgánu I. stupně tak žalovaného. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k projednávané žalobě žalovaný uváděl, že samotný žalovaný ani správní orgán I. stupně nemohou přezkoumat skutkovou podstatu namítaného přestupku. V řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče, je řízení výlučně vedeno k prověření, zda podklad, na základě kterého je záznam proveden, je způsobilý, tedy zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu. Dále zda došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamu do registru řidičů a zda došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Na základě tohoto posouzení nebyly mezi předloženými podklady v řízení zjištěny rozpory a z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Projednání věci před krajským soudem

V průběhu řízení v projednávané žalobě žalobce předložil soudu podání ze dne 27.4.2015, ve kterém uváděl podrobnou argumentaci k jednotlivým žalobním bodům. Žalobce nadále tvrdil, že správní orgány obou stupňů pochybily, když ve smyslu § 3 správního řádu ve věci týkající se přestupku ze dne 4.3. 2014 nezjistily stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Žalobce podrobně rozebíral místní situaci v oblasti spáchaného přestupku, kterou konfrontoval s videozáznamy pořízenými z místa, kde se nacházela hlídka Policie ČR v době pořízení předmětného záznamu. Tvrzené okolnosti doprovázel jednotlivými soubory ve formátu mp4, které tvořily přílohu jeho podání. Žalobce dále tvrdil, že podle jeho názoru záznam bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zák. o silničním provozu je trestem ve smyslu čl. 4 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti žalobce poukázal na ne zcela jednotnou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu v otázce povahy záznamu bodů do registru řidičů a konstatoval, že otázka, zda záznam bodů do registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny, byla na podkladě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. září 2014, čj. 6 As 114/2014-44 předložena k rozhodnutí rozšířenému senátu. Vzhledem k tomu, že žalobce zaujal názor, že záznam bodů do registru řidičů je trestem, bylo povinností správních orgánů ve věci provést důkazy navržené žalobcem. Protože správní orgány tak neučinily, zatížily řízení procesní vadou přinášející nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Se stejnou právní argumentací, žalobce v průběhu jednání před krajským soudem navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a aby žalovaný byl povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení dodatečně specifikovaných.

Žalovaný v průběhu jednání před krajským soudem konstatoval, že správní orgány nemohly přezkoumat předmětný přestupek ze dvou důvodů. Předmět rozhodnutí o přestupku vydal příslušný orgán Policie České republiky a jeho rozhodnutí nemohl přezkoumávat jak správní orgán I. stupně v dané věci, tak ani žalovaný. Tyto správní orgány nejsou věcně příslušné k provádění přezkumu rozhodnutí ve věci přestupku. Druhým argumentem je skutečnost, že správní orgán I. stupně ani žalovaný se nemohli zabývat věcnou správností i zákonností rozhodnutí o přestupku, neboť rozhodnutí vydané v blokovém řízení je pro správní orgány závazné a nezměnitelné. Správnost a zákonnost předmětného pokutového bloku byla předmětem posuzování příslušnými orgány Policie České republiky a nezákonnost pokutového bloku nebyla shledána. Žalobce měl přitom možnost nesouhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení a svoji obranu řešit v řízení správním. O tuto možnost se žalobce sám připravil, když s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil, pokutový blok podepsal a pokutu uhradil. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby žaloba byla soudem jako nedůvodná zamítnuta.

V.

Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V přezkoumávaném případě krajský soud vycházel ze stavu věci dokumentovaného obsahem správního spisu, z čehož shledal, že Městský úřad Nýřany dne 5.2.2014 oznámil žalobci, že dosáhl 12-ti bodů v bodovém hodnocení a podle § 123c odst. 3 zák. o silničním provozu a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Proti oznámení o dosažení bodů v bodovém hodnocení podal žalobce Městskému úřadu Nýřany dne 19.3.2014 námitky, kterými napadl přestupek ze dne 4. března 2014, který byl vyřešen na místě v blokovém řízení pokutou 1.500,- Kč. V námitkách uváděl, že, zasahující policisté žalobce přesvědčovali, že projel předmětnou křižovatku Bolevecká a Karlovarská tř. na signál „stůj“, což měli mít zadokumentované foto, či videem. Vozidlo žalobce bylo zastaveno až po ujetí 1 km a automobil Policie ČR žalobce za sebou neviděl. Ze správního spisu dále je patrné, že správní orgán I. stupně měl k dispozici oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení žalobci, který dne 4.3.2014 v 7:30 hod. v Plzni ul. Karlovarská v křižovatce Karlovarská a Bolevecká při řízení motorového vozidla reg. značky ... tov. značky Volkswagen Caddy 2K nezastavil na křižovatce na signál s červeným světlem „stůj“, čímž porušil § 70 odst. 2 písm. a) zák. o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 cit. zákona a za toto jednání byla žalobci udělena bloková pokuta 1.500,- Kč. Dne 16.4.2014 Městský úřad Nýřany obdržel ověřenou kopii pokutového bloku série FD/2013, čD1592878 týkajícího se přestupku žalobce ze dne 4.3.2014. Dne 20. května 2014 Městský úřad Nýřany obdržel vyjádření žalobce ke shromážděným důkazům, ve kterém ve vztahu k přestupku ze dne 4.3.2014 tvrdil, že na policejním videozáznamu není zachycen jeho automobil VW Caddy reg.zn. ... S ohledem na obsah podání žalobce, Městský úřad Nýřany vyhodnotil jeho podání jako podnět na přezkumné řízení ve věci přestupku ze dne 4.3.2014, čj. KRPP-38989/PŘ-2014-030506 a tento podnět předložil Policii ČR, Krajskému ředitelství Plzeňského kraje. Tento příslušný orgán Policie České republiky dne 26.6.2014 sdělením ve věci dopravního přestupku žalobce ze dne 4.3.2014 žalobci sdělil, že po přezkoumání předmětného spisového materiálu dospěl tento orgán k jednoznačnému závěru, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky... se dopustil přestupkového jednání, za které mu byla uložena příslušným policejním orgánem pokuta v blokovém řízení. Předmětné pravomocné rozhodnutí policejního orgánu nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy a šetřením nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu u vydaného rozhodnutí v blokovém řízení ve smyslu § 95 odst. 1 správního řádu.

V projednávané věci vycházel krajský soud z následující právní úpravy.

Podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, nebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podle § 123b odst. 2 téhož zákona záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno

- a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení,
- b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo
- c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin,
- d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle § 123c odst.3 téhož zákona příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst.1 téhož zákona nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst.2 téhož zákona shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle § 123f odst.3 téhož zákona shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Při posuzování námitky žalobce, že záznam bodů do registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 Listiny základních práv a svobod, vycházel krajský soud z dosavadní rozhodovací praxe krajských správních soudů a Nejvyššího správního soudu. Z této rozhodovací praxe vyplývá, že záznam bodů je vykládán jako automatický následek rozhodnutí o spáchání přestupku, který nastává přímo ze zákona. Záznam bodů je součástí vybudovaného bodového systému v zákoně o silničním provozu a v kontextu tohoto zákona je také vykládán. Z rozhodovací praxe správních soudů přitom vyplývá, že záznam bodů je vnímán jako administrativní opatření, které nemá povahu sankce trestní povahy. V souvislosti s dosažením hranice 12-ti bodů v registru řidičů, je jako sankce *sui generis* posuzováno až samotné pozbytí řidičského oprávnění. Krajský soud proto v souladu s dosavadní rozhodovací praxí rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nepřiznává sankční povahu. Tento výklad a právní závěr je v souladu s právními názory vyslovenými např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2006, čj. 4As 5/2005-63, rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, čj. 8As 23/2010-89 nebo v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, čj. 5As 39/2010-76, dostupnými na www.nssoud.cz.

V přezkoumávaném případě krajský soud vycházel z výkladu ust. § 123f zák. o silničním provozu a vzal za určující, že předmětem řízení o podaných písemných námitkách proti provedení záznamu registru řidičů vedeném před příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, je pouze přezkoumání toho, zda pro záznam bodů do registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši. V pravomoci příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností není v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumávání správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Touto cestou se v řízení uplatňuje zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci (*obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009 čj. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz*). Rozhodnutí o přestupku se dnem nabytí právní moci stává právním podkladem pro záznam bodů v registru řidičů ve smyslu § 123c zák. o silničním provozu. Ve věci rozhodnutí o přestupku žalobce může podat podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu a je pouze na jeho úvaze zda v duchu zásady, že *každý je strážcem svých práv*, tento úkon učiní. Pokud příslušný správní orgán shledá podmínky pro zahájení přezkumného řízení a toto řízení zahájí z moci úřední, ani tato skutečnost nemá žádný vliv na právní moc stávajícího rozhodnutí o přestupku a tím není ani překážkou pro provedení záznamu bodů. Tato právní situace trvá do doby, než v případném přezkumném řízení bude předmětné rozhodnutí o přestupku shledáno nezákonným a dojde k jeho zrušení. Tato situace však v případě žalobce nenastala.

Na základě skutečností doložených obsahem správního spisu krajský soud posuzoval, do jaké míry jsou důvodné žalobní body, kterými žalobce dovozoval existenci závažných vad řízení před správním orgánem I. stupně i před žalovaným správním orgánem. Krajský soud s odkazem na vymezení předmětu řízení o námitkách žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů neshledává vadu řízení v postupu správního orgánu I. stupně i žalovaného

v průběhu celého řízení o námitkách, neboť tyto správní orgány postupovaly v souladu s ust. § 123b odst. 1, 2 zák. o silničním provozu. Správní orgán I. stupně i žalovaný přezkoumali podklady pro záznam bodů registru řidičů, včetně pravomocného rozhodnutí o uložení sankce za uložení přestupek spáchaný dne 4.3. 2014 jednáním zařazeným do bodového hodnocení a u tohoto podkladu respektovali jeho věcnou správnost a zákonnost. Žalovaný správní orgán ani správní orgán I. stupně nebyly kompetentními správními orgány, které by prováděním navržených důkazů v průběhu řízení o námitkách mohly vyslovit nezákonnost rozhodnutí o uložení sankce za přestupek spáchaný dne 4.3. 2014, jehož důsledkem u žalobce bylo dosažení hranice 12 bodů v registru řidičů.

Na základě těchto skutečností krajský soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a postupem podle § 78 odst. 7 s.ř.s. tuto žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že žalovaný, který dosáhl v řízení procesního úspěchu náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího*

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. dubna 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková